

PENSAMENTS

DEN

GOËTHE

TRADUCCió DEN JOAN MARAGALL

0048

Biblioteca de Llibres

BARCELONA

BIBLIOTECA POPULAR DE «L'AVENC»

1910

PENSAMENTS DEN GOETE

Sols que 'l cel se fes més clà
en veuriem mil i enllà.

* * *

El *Pave Nostre* es bella oració,
consol i ajuda en la tribulació:
quan un invoca 'l Pare seu i teu
deixa doncs que l'invoqui, en nom de Déu!

* * *

Què fóra un Déu que sols de fóra estant
mogués la creació en tots els sentits?
Un Déu fent ballá 'l món al cap dels dits.

* * *

De Déu es moure 'l món de dintre estant,
essent-ne 'l contingut i el continent
i força i esperit, i que tot quant
se mou i alena i viu el fa present.

* * *

Com? Quan? Aon?... Els déus no'n diuen res.
Tu atén-te al *com* i no preguntis més.

* * *

Si vols avençar sempre en l'Infinit,
recorre tots els ambits del Finit.

* * *

I si del Tot la porta vols desclosa,
cerca-l sempre en la més petita cosa.

* * *

No tots els camins són per tots els caminaires:
mireu com les aranyes se fan camins pels aires

* * *

Una corona es facil de trenar-la:
el cas es trobá un cap bo per posar-la.

* * *

Lluna nova i boca besada
torna sempre fresca, resplendent i sana.

* * *

Res me faria més dol
que trobar-me al cel tot sol.

* * *

Tot ho soporta l'humanitat,
menys un seguit de felicitat.

* * *

No't dongui 'l mal cap recel:
de tot hi ha en tota cosa.
Encara que caigui 'l cel
sempre 'u cantarà una alosa.

* * *

Per totom hi ha, sia com sia,
un ultim goig i un ultim dia.

* * *

En res se troba talment
la pau i serenitat
com en fer-se lliurement
la propria felicitat.

* * *

Gaudeix d'allò que'l dol t'agi deixat:
res hi ha més dolç que'l dol passat.

* * *

Divideix i venceras?
Uneix i dirigiras!

* * *

Jo no sé res més alt ni més bonic
que confessar lo bo d'un enemic.

* * *

Posant nom a cada ome l'allisteu,
i després per la llista 'l coneixeu.

* * *

Qui hi mira ben endins troba quelcom
que fuig de tota llista i no té nom.

* * *

Res més senzill que afalagâ an els pobres:
però diga-m, ipocrita: ¿amb què 't cobres?

* * *

— Mestre, dô-m la saviesa
d'arribá a vell.

— Tén present
que no es un art la vellesa:
ho es portar-la dignament.

* * *

El nostre fi més alt hem de trobar-lo
en coneixe aquest món sens menysprear-lo.

* * *

I si en la vida arribes on jo só,
vès si pots estimar-la tant com jo.

* * *

I no m'alabeu tant la saviesa:
de la modestia ens hem de fer virtut;
que ans d'acabá 'ls errors de joventut
comencen ja 'ls errors de la vellesa.

* * *

Res del que passa
t'immuti gens:
perxò som omes,
per fê-ns eterns.

* * *

Fes el teu curs en la vida
com els astres per l'espai:
sense pressa, dins ta mida,
més també sens parar mai.

* * *

Poeta: per la teva obra
el pastor i l'èroe t sobra.
Dança, dança tu, minyó:
la poesia la fa l'ocasió.

* * *

Per viure molt, i sempre a gust, procura
donar-te una absoluta perfecció:

aquesta tasca sempre dura.
 Mai podras dir: — Ja he acabat —
 ni en el temps ni en l'eternitat.

* * *

En mar llisa una pedreta
 cau i no'i fa cap senyal;
 ni la penya quan s'estimba
 dins d'un mar de temporal.

* * *

— Per què creus tant en l'immortalitat?
 — Perquè es per mi una gran necessitat.

* * *

El millor fruit del nostre esforç
 reïx en un moment d'inconciència.
 No floririen pas al Sol les flors
 si poguessin saber-ne l'excelència.

* * *

Si l'ull no fos quelcom de sol
no podria veure 'l Sol:
ni nosaltres a Déu senti
si no fossim quelcom de diví.

* * *

Tal com es cadaú, així son Déu:
per xò tanta gent no'i creu.

* * *

Mantén-te pur en ta pau
mentre al teu entorn hi ha guerra:
com més un ome t sentiras
més als déus t'assemblaras.

* * *

Aquell que juga amb la vida
mai arriba a res de bo:
qui a sí mateix no's domina
resta sempre servidô.

* * *

Si perds la fortuna, has perdut quelcom;
procura refer-te guanyant-la de nou;
si has perdut la fama, has perdut molt més,
prò pots recobrar-la mostrant bé qui ets;
si has perdut l'ànimo, tot ho has perdut,
i més te valdria no aver mai nascut.

* * *

Si vols una bona vida
no't planyis mai del passat:
comença sempre a refer-te
com si tot just fossis nat.
Ton dever de cada dia
el dia ja te 'l dirà:
complau-te en allò que facis
i estima allò que altre fa.
No tinguis odi a ningú...
i deixa a Déu fer més que tu.

* * *

La religió uneix a la gent:
la irreligió més fortament.

* * *

Deixeu fer focs per Sant Joan,
que sempre 'n durará l'alegria:
perquè d'escombres velles sempre n'hi auran,
i de joventut cada any se'n cria.

* * *

El posà i treure 'ls *troqueus*
de la ratlla, amb paciència,
i els difícils espondeus
ajustar-hi a consciència,
fins que 'l vers queda perfet,
sempre 'm fou cosa enutjosa:
deixeu la rima amorosa
que flueixi lliurement
com un cant, tant agradosa
com l'esguard de qui l'entén.

* * *

El qui té ciencia i art
té també religió;

més qui en aquells no aja part
tinga al menys religió.

Les penes que passem són com aquelles
bolves de fosquedat que ns van pels ulls,
que arreu ont els girem se ns interposen,
enterbolint-nos xo més bell i pur.
I el món, perxò, no deixa d'esser clâ:
en els ulls, no en el món, el mal està.

Van els astres, plens de vida,
per camins ben escollits,
tots rodant de l'embranchida
fent-se 'ls dies i les nits.
Com un torrent salta i s'agita
de l'un a l'altre 'l dalè seu,
i aquest dalè i aquesta lluita
es la eterna pau de Déu.

* * *

Si se t'aferren mals al cap i al cor,
deixa que se t'aferrin:
al qui ja no té dubtes ni té amor
tant se val que l'enterrin.

Tot allò que es de raó ha sigut ja pensat: sols hem de provar de pensar-ho de nou.

* * *

Com pot un om aprendre a coneixe-s a sí mateix? Mai per la reflexió, sinó per l'acció. Procura fer ton deure, i sabras allò que i ha en tu.

* * *

Però quin es ton deure? Allò que 'l dia 't demana.

* * *

Diga-m amb qui vas i 't diré qui ets; i si sé en què t'ocupes, sabré 'l que serà de tu.

* * *

Cada ome ha de pensar a la seva manera, perquè cadascú troba en el seu camí una veritat o un aspecte de la veritat que l'ajuda vida a través. Però a ningú li es permès abandonar-s'hi, sinó que l'ha de confrontar a cada moment: el pur instint per sí sol no convé a la natura umana.

* * *

Una activitat sens reserva, sia de la mena que sia, acaba en ruïna.

* * *

En les obres de l'ome, el mateix que en les de la natura, allò més digne d'atenció es la intenció.

* * *

No sempre es necessari que una veritat se concreti, sinó que n'hi ha prou amb que suri i's difongui en l'atmosfera espiritual desvetllant as-

sentiment i harmonia, com el sò de les campanes se difon amorosament pels aires.

* * *

Bufar no es tocar la flauta: cal saber moure 'ls dits.

* * *

Els botànics classifiquen tota una mena de plantes amb el nom de *incompletes*. Així mateix pot dir-se que hi ha omes incomplets: són aquells en els quals l'impuls i el desig no són proporcionats a la capacitat d'acció i d'acabament.

* * *

Es una grossa falta, molt comuna, creure-s'esser més d'allò que un es, i estimar-se menys d'allò que un mereix.

* * *

La dignitat de l'art, on se veu més es en el de la musica, perquè en ella no hi ha materia que des-

comptar, sinó que es, en sí mateixa, substància i forma, i així eleva i ennobleix tot allò que expressa.

* * *

L'amor a la veritat se coneix en que per tot arreu sab trobar i estimar quelcom de bo.

* * *

El millor de l'història són els entusiasmes que promou.

* * *

El microscopi i el telescopi perverteixen la puresa del sentit umà.

* * *

Tot allò que ens deslliura l'esperit sense augmentar-nos el domini sobre nosaltres mateixos, es pernicios.

UB-AB

* * *

Si voleu que m'interessi en l'opinió d'altri, cal que 'm sia exposada d'una manera afirmativa: de problemes ja 'n tinc prou amb els meus.

* * *

La superstició es tant essencial en l'ome, que, quan se la vol foragitar, ella s'amaga en el més recondit de l'esperit; i, quan un se'n creu més segur, ella surt sobtadament i torna a apoderar-sen.

* * *

Hi ha coses que les coneixeriem molt millor si no volguessim coneixe-les tant.

* * *

L'imaginació, sols l'art (i especialment la poesia) pot regir-la. No i ha res més temible que imaginació sense gust.

La tasca del poeta es representació, que arriba a son grau suprem quan s'iguala amb la realitat, es dir, quan les formes n'han sigut talment vivificades per l'esperit que qualsevulla pugapendre-la per viva. Així, doncs, la poesia, en son grau suprem, apareix del tot objectiva; i quan més se retrau a dins del subjecte, més perill corre de perdre-s: aquell que sols representa el seu propi interior, sense donar-li una objectivitat exterior, o bé sense animar aquest exterior amb l'interior, estarà en els graons d'abaix de tot i a punt de tocar en el pla comú d'allò que no es artístic.

L'oratoria té 'ls mateixos privilegis que la poesia, i se 'n val per obtenir iguals aventatges en l'exterior i momentani de la vida civil.

Lord Byron es un talent dotat de veritat i grandesa naturals, però amb formació irregular i

selvatica; i per això no se'l pot comparar amb ningú més.

* * *

El merit propi de la cançó popular està en que 'ls seus motius són presos directament del natural. Els poetes cultes podrien aprofitar-se d'igual aventatge si 'n sabessin; però 'l cas es que la gent inculta posseeixen el secret del laconisme molt més que no pas els poetes de professió.

* * *

Skakespeare es molt perillós per als talents novells, perquè no poden fer més que reproduir-lo, tot pensant-se que's reprodueixen a sí mateixos.

* * *

Ningú pot judicar sobre istoria sense aver viscut istoria en s' mateix. Igual succeeix a un poble en conjunt: els alemanys sols hem pogut judicar sobre literatura quan n'hem tinguda de propria.

* * *

Quan un om es vell ha de fer més que quan era jove.

* * *

Un deure complet dóna sempre 'l sentiment d'un deute major, perquè un sent que mai fa prou.

* * *

Sols la manca d'amor deixa conèixer els defectes: per això convé de vegades desfer-se de l'amor, però no més que allò que es necessari per a aquell fi.

* * *

Per llegir cal entendre; per escriure cal saber; per creure cal comprendre; per demanar cal donar; i, si ets entès, cal que sies util.

* * *

Una visió igualment forta de l'interior i l'exterior es cosa raríssima.

* * *

Allò que no'ns es present, obra en nosaltres per tradició: de la més usual en diem istoria; altra de més alta, emparentada amb l'imaginació, es el mitu; i, si encara s vol anar més enllà en busca de l'ocult sentit, ens trobem amb la mística.

* * *

En la contemplació el mateix que en l'acció, cal saber distingir entre l'accessible i l'inaccessible: sense aquesta distinció no s'arriba a res de bo en l'una ni en l'altra.

* * *

Eus-aquí dues forces pacífiques: el dret i la bona criança.

* * *

L'istoria de les ciències es com una gran fuga musical en la qual les veus dels pobles van apareixent l'una darrera l'altra.

* * *

Si l'ome vol correspondre a tot quant se demana d'ell, cal que's tinga per més del que es.

* * *

El treball fa 'ls companys.

* * *

Certs llibres semblen escrits no per a que la gent hi aprengui, sinó per a que sapiguen que l'autor avia après alguna cosa.

* * *

Cada bri fa la seva ombra.

* * *

Abans de la tempesta s'alça impetuosament per última volta tot allò que després ha de restar llargament umiliat en el fang.

* * *

No per tot ont hi ha aigua i ha granotes; però allí on se senten granotes es segur que i ha aigua.

* * *

Qui no sab llengües estranyes no sab la seva propia.

* * *

No són mals els errors mentres som joves; el mal es anar-los arrocegant cap a la vellesa, perquè's tornen inútils i rancis.

* * *

Quan l'ome's posa a reflexionar sobre'l seu físic o'l seu moral, gaire bé sempre's troba malalt.

* * *

Es una exigencia de la natura que l'ome de tant en tant s'entorpeixi sense arribar a dormir; d'aquí ve'l gust del fumar, de l'alcool, de l'opi.

* * *

Hi ha gent que perquè van donant cops de martell a la paret se pensen que claven claus.

* * *

No'i ha res vulgar que, expressat de certa manera, no aparegui umoristic.

* * *

Totom sab dir allò de que està ben convençut.

* * *

La condició dels omes es com la de la mar, que se li donen diferents noms i al cap d'avall tota ella no es més que aigua salada.

* * *

L'ome benaurat en aquest món, es aquell que pot armonitzar el principi amb la fi de la seva vida.

* * *

Per extrany que sembli, es ben cert que la veritat i l'error vénen de la mateixa font: per això moltes vegades no's pot combatre un error sens fer mal a la veritat.

* * *

Planyo an aquells que fan massa cas de quant passatgeres són les coses i s'enfonsen en la consideració del no-res d'aquest món; perquè 'ls omes precisament hi som vinguts per fer etern això que es passatger, cosa que sols podem conseguir sabent estimar degudament l'un i l'altre.

* * *

Si l'arc dels set colors permaneix en el cel un quart d'ora, acabem per no veure-l.

* * *

Allò que 'n diem *obscurantisme* no consisteix propiament en anar contra la veritat, la claredat, l'utilitat, sinó en propagar la falsedat.

* * *

El dilettantisme pres seriosament, i la ciència professada mecànicament, esdevenen pedanteria.

* * *

Els Mecenes fan avançar els artistes, i això està molt bé; però no vol dir que fassin avançar l'art: l'art no més el fan avançar els mestres.

* * *

El més foll de tots els errors es el de certs joves que, quan descobreixen una veritat que ja havia sigut descoberta per altres, creuen que no són originals.

* * *

Els erudits són abominables en la contradicció, perquè a qualsevulla que vagi errat el tracten com a enemic personal.

* * *

La bellesa mai pot veure clar en sí mateixa.

* * *

Tots vivim del passat i morim del passat.

* * *

No podem dir que posseim sinó allò que entenem.

* * *

Si volem aprendre quelcom de gran, comencem per refugiar-nos en la nostra petitesa nadiua, i amb això ja aurem après alguna cosa.

* * *

Aquell qui soporta les meves faltes es el meu senyor, encara que sia el meu servidor.

* * *

An els omes de qui un exigeix el compliment de devers sense otorgar-los cap dret, es menester pagar-los bé.

* * *

El magnific cant de l'Iglesia *Veni, Creator Spiritus* es propiament una invocació al geni: per això commou poderosament als omes forts o de gran esperit.

* * *

La bellesa es manifestació de misterioses lleis naturals que sens ella 'ns restarien sempre ocultes.

* * *

Jo puc prometre esser lleal, però imparcial no.

* * *

Alli on s'acaba l'interès s'acaba la memoria.

* * *

El món es una campana esquerdada.

* * *

Quan vinc en coneixement de la meua relació amb mi mateix i el món exterior, d'això m'estic *la veritat*. Així cadascú pot tenir la seva veritat pròpia, essent sempre una sola i la mateixa.

* * *

El desagraïment es sempre una mena de debilitat. Jo mai he conegut omes forts que fossin desagraïts.

* * *

Som tant limitats que sempre ens pensem tenir raó.

* * *

El veritable simbolisme consisteix en representar allò que es general per allò que es particu-

lar, no com un somni o un fantasma, sinó com una manifestació momentània però viventa de l'inescrutable.

* * *

L'ideal posat al servei del real acaba per devorar-lo i per devorar-se a sí mateix: per exemple el paper-moneda, que devora la moneda i el credit que 'n representa.

* * *

En rigor no podem dir que aprenem sinó d'aquells llibres que no podem judicar; d'un llibre que podem judicar, més aviat direm que 'l seu autor pot aprendre de nosaltres.

* * *

Els prejudicis dels omes descansen en el caracter de cadaú: així ells són respectivament essencials, i per tant invencibles: ni la raó, ni la inteligencia, ni l'evidencia, hi poden res absolutament.

* * *

Tot caracter se fa sovint llei de les seves debilitats. Per això s'ha dit: «Invencible es la prudència darrera de la qual s'amaga 'l temor.» Per això també molts omes debils són revolucionaris: se pensen que 'ls aniria molt bé no esser governats, per allò mateix que ells no són capaços de governar els altres ni a sí mateixos.

* * *

Quan els omes obtenen la llibertat, comencen a actuar els llurs defectes: en els forts, l'abús; en els febles, la negligència.

* * *

Es inutil combatre allò que es vulgar, perquè resta eternament igual.

* * *

Lo que a mi m'ha passat amb l'estudi de les ciències es com a un que, avent-se llevat molt de-

matí, en la mitja llum de l'alba esperés impacient la sortida del sol i així que'l sol sortís el deixés enlluernat.

* * *

De l'eternitat ençà, desplegant-se a través del temps, les grans forces originaries actuen irresistibles: si útils o danyoses, això es accidental.

* * *

L'art de la dansa mimica anulcaria totes les altres arts plastiques sinó fos que l'excitació dels sentits que promou es tant fugitiva i que per promoure-la li cal recórrer a l'exageració. Es això que sortosament n'aparta als veritables artistes; però, considerant-la amb enteniment, hi poden aprendre molt.

* * *

Allò que es general ha d'acomodar-se eternament an allò que es particular.

* * *

Aquell a qui Natura comença a revelar la claredat del seu misteri, sent una irresistible inclinació a l'art, que n'es el més digne oracle.

* * *

El temps es en sí un element.

* * *

L'ome mai arribarà a comprendre quant antropomorfic es.

* * *

L'adesió irreflexiva i apassionada als talents problematics fou una falta de la meva joventut de la qual mai m'he pogut acabar de desprendre.

* * *

Un vell examinador molt benvolent digué a l'orella a l'estudiant a qui acabava d'examinar:

Etiam nihil didiscisti («Tu tampoc has après res»); i el va aprovar.

* * *

Vaig amoinar-me molt en allò que es general fins que vaig adonar-me del partit que 'ls omes superiors treien d'allò que es particular.

* * *

En rigor un no pot afirmar quelcom sinó quan sab poc: amb la molta ciencia vénen els dubtes.

* * *

Els errors de l'ome són allò que 'l fan propiament amable.

* * *

L'odi i la mala voluntat retenen l'observador en la superfície de les coses encara que sien acompanyats d'una gran perspiciacia; mentres

que, al contrari, si aquesta s'acompanya amb l'amor i la benvolença, penetra en tal manera els omes i les coses, que pot tenir l'esperança d'arribar fins a l'Esser Suprem.

* * *

La materia totom la veu; la substancia no més la troba aquell que té quelcom que fer-hi; la forma resta un misteri per a la major part.

* * *

Mira 'l món com vulguis, sempre 'i trobaras un costat de dia i un costat de nit.

* * *

L'error se repeteix constantment en els fets; perxò un no s'ha de cansar de repetir la veritat en les paraules.

* * *

Entre tots els pobles, els grecs són els que han somniat el més bell somni de la vida.

* * *

La mestria passa sovint per egoisme.

* * *

Hi ha una mena de reflexió entusiasta que es de gran vàlua amb tal de no deixar-se emportar per ella.

* * *

La veritable escola preparatoria es l'escola mateixa.

* * *

La relació de l'error a la veritat es com la de la sòn a l'estar desvetllat: jo he notat que un surt de l'error com refrescat per emprendre la veritat de nou.

* * *

Quina es la millor forma de govern? Aquella en que aprenem a governar-nos a nosaltres mateixos.

* * *

A l'art de tots els temps s'ha de fer alguna concessió, menys a l'art grec; un li resta sempre en deute.

* * *

La sentimentalitat dels anglesos es umorística i tendra; la dels francesos, popular i ploranera; la dels alemanys, ingenua i realista.

* * *

Eus-aquí una bona societat: que la seva conversa sia instructiva i el seu silenci educador.

* * *

Res hi ha més terrible que una ignorància activa.

* * *

El misticisme es l'escolàstica del cor, la dialectica del sentiment.

* * *

El vell perd un dels principals drets de l'omei
el d'esser judicat pels seus iguals.

* * *

Mai estem més lluny del nostre desig que
quan ens figurem posseir allò que hem desitjat.

* * *

En el decurs de la vida un om se diu sovint
que li convé limitar la seva activitat, i més es-
pecialment se sol dir que a mesura que un se fa
vell menys s'ha de deixar portar a empendre no-
ves activitats. Però digui-s el que's vulla 'l fer-se
vellequival a entrar en una activitat nova: perquè
hi hà llavors una tal mutació de relacions que, o
cal abstenir-se de tota acció, o s'ha d'assumir
resoltament i a consciència una tasca completa-
ment nova.

* * *

De l'absolut no goso parlar-ne teoricament;
però sí puc dir que tot aquell que sab reconeix-e-l

en ses manifestacions i el té en elles sempre davant dels ulls, hi trobarà gran benefici.

* * *

La literatura es fragment de fragments: perquè l'escrit es una petita part del viscut, i allò que resta de l'escrit es una infima part d'allò que s'escrigué i encara en això que resta ¡quant s'hi troba de repetit mil vegades en varies formes! L'esprit de l'ome es una cosa molt limitada.

* * *

La qüestió de qui val més, si l'istoriador o el poeta, no té raó d'esser, perquè la competencia no es entre un i altre, com no i hà competencia entre ls que corren i els que boxegen: cadascú 's guanya la seva corona propria.

* * *

A copia de viure amb infants un s'adona que cap acció sobre d'ells resta sense reacció, i en els

de naturalesa més exquisida la reacció es fins apassionada, i així en ells tota intervenció es eficaç.

* * *

Els infants, viuen, doncs, en judicis precipitats, per no dir en prejudicis; perquè el concepte rapid i unilatéral, per difondre-s en un judici general, necessita massa temps. Els educadors cal que tinguin això molt en compte.

* * *

Un nen de dos anys avia comprès la festa del seu natalici per la exterioritat de que els seus el felicitaven fent-li presents, com igualment els feien als seus germans en el natalici de cada un. I dut per aqueixa idea, estranyà molt que per Nadal hi agués presents per tots plegats, i preguntà quan seria el Nadal d'ell. Per comprendre aquesta festa general li calgué passar tot un altre any.

* * *

La meua relació amb Schiller se fonamentava en la diferent direcció amb la qual un i altre ana-

vem al mateix fi, en la comunitat de la nostra activitat amb diferencia de medis. Això se veu en una discussió que tinguerem i que, recordo ara per un passatge d'una carta seva, a la qual jo contestava així: «Es molt diferent que un poeta cerqui allò que es particular en allò que es general, o que contempli allò que es general en allò que es particular. En el primer cas naix la alegoria en que allò que es particular es sols com exemple d'allò que es general: el segon es el cas de la veritable poesia, que expressa la particularitat sense pensar en la generalitat; però essent aquella vivament sentida conté allò que es general sense adonar-sen, o adonant-sen més tard.»

* * *

Mai apendrem a conèixer un ome pel fet de venir ell a casa nostra: cal que nosaltres anem a casa d'ell, per veure com s'hi està.

* * *

Es cosa gaire bé natural que tinguem sempre que dir dels que vénen a visitar-nos, de

modo que així que se'n van els judiquem no gaire amablement; perquè sembla que venint a casa nostra ens han donat un cert dret a amidar-los amb la nostra mida: així es que per molt que en un o altre concepte puguin valer, pocs escapen a la nostra rigorosa censura. Però si, al contrari, som nosaltres els que anem a casa d'ells tenint així ocasió d'enterar-nos del llur modo de viure, de les llurs costums i de les necessaries condicions de la llur existencia, cal llavors que siguem ben inconsiderats i maliciosos per ridiculitzar o criticar totes aquestes coses envers les quals la ospitalitat que hi hem rebut ens imposa un cert respecte.

* * *

Per un discret comportament i bons modos pot conseguir-se, allò que altrament no es conseguiria sinó per la força, ni aduc amb la força.

* * *

El tracte amb les dames es un element de bona educació.

* * *

Se sol dir que no 'i hà gran ome pel seu criat. Això no més vol dir que la grandesa sols pot esser reconeguda pels grans. Els criats segurament sabran estimar bé 'ls seus iguals.

* * *

No 'i hà cap senyal exterior de polidesa que no continga un pregon sentit moral. La suprema elegancia fóra aquella que sabés donar, amb la senyal, el sentit del seu contingut.

* * *

El comportament es un mirall que reflexa qui es cadascú.

* * *

Hi ha una polidesa del cor, que es parenta de l'amor; sols d'ella surt la més perfeta polidesa exterior.

* * *

Una dependència voluntària i lliure es la més bella posició; i de què pot provenir sinó de l'amor?

* * *

No'i ha pitjor esclavitut que la d'aquell que 's dóna per lliure sens esser-ho.

* * *

Així que un se declara lliure, sent desseguida la seva llibertat limitada. I al contrari, així que un se resol a declarar aquesta limitació, se sent en llibertat.

* * *

Contra la gran superioritat d'un altre no'i ha més salvació que l'amor.

* * *

El més gran consol de la mediocritat es que 'l geni no sia immortal.

* * *

El sentit de quant perillósos són certs omes sol ésser desproporcionat. Dels que són ben boigs o ben savis no'i ha que témer, els temibles són els savis i els boigs a mitges.

* * *

No parlariem tant en societat si 'ns adonésem de quant poc ens fixem en allò que diuen els altres.

* * *

Aquell qui parla llargament ell tot sol davant d'altres sense afalagar-los, els promou a contradicció.

* * *

La societat més agradable es aquella on regna una plasevola consideració mutua.

* * *

En res mostra mellor un ome el seu caracter que en el seu sentit del ridicol.

* * *

L'intelligent gairebé tot ho troba ridicol; el sensat gaire bé no res.

* * *

Hi ha defectes que són essencials a l'individu. Ens fóra molt desagradable que amics antics se desfessen de certes particularitats. Quan això succeeix amb algun solem presentir que morirà aviat.

* * *

Però ¿quins són els defectes que hem de conservar i fins conrear? Aquells que més aviat afalaguen que no pas fereixen als altres.

* * *

Les nostres passions no són més que virtuts o defectes exagerats.

* * *

Les nostres passions són veritables aus-fè-

nix. Tot just ne mor un, que de les cendres s'aixeca el nou.

* * *

Les grans passions són com malalties incurables: que allò que sembla que auria de curar-les les fa més perilloses.

* * *

En les faltes reconeixem l'ome en general, en les virtuts a cada un.

* * *

Els defectes els tenim en comú, però les virtuts són de cadascú en particular.

* * *

L'art es el medi més segur d'isolar-se del món, i de penetrar-hi.

* * *

Per molt que ens retraiem del món, ens tro-

bem de cop que 'ns en hem fet, sens adonar-nos-en, deutors o acreedors.

* * *

Comunicar les nostres coses als altres, es naturalesa: saber atendre ad allò que'ls altres ens comuniquen, es educació.

* * *

L'animal es educat pel seu organisme; l'ome educa el seu i el domina.

* * *

Anaxagores diu que'ls animals tenen la raó activa però no la passiva, que es, per dir-ho així, l'interpret de l'enteniment.

* * *

«Crec en un Déu» es una locució bella i laudable; però saber coneixe Déu en totes ses ma-

nifestacions es propiament la benaventurança en la terra.

* * *

En les discussions religioses domina un malentès sense remei; i es que'ls uns volen satisfer aquest principal interès de l'humanitat amb llegendes i paraules buides; i els altres amb explicacions positives que, no essent-li proporcionades, no satisfan a ningú.

* * *

No valdria la pena d'arribar a setanta anys si tota la saviesa d'aquest món resultés follia davant de Déu.

* * *

La veritat es semblant a Déu: que no apareix immediatament, sinó que l'hem d'endevinar per les seves manifestacions.

* * *

Els déus ens ensenyen a imitar la obra llur;

així nosaltres sabem el que fem, però no sabem allò que imitem.

* * *

An aquells que menyspreen les arts perquè imiten la Natura, se'ls pot respondre que la Natura també es una imitació: i que les arts no imiten precisament allò que's veu amb els ulls, sinó que 'u retornen an aquella idea de que la Natura procedeix i segons la qual obra.

* * *

Un no's desprèn d'allò que li pertany, encara que 'u llensi.

* * *

No pot aver-hi una filosofia eclectica; però pot aver-hi filosops eclectics.

* * *

No més hi ha dues religions veritables: una, la que coneix i adora sense forma 'l sagrat que

es en nosaltres i entorn nostre: l'altra la que 'u coneix i adora en sa més bella forma. Tot allò que resta entremig d'això es idolatria.

* * *

Així com l'encens aviva la brasa, la oració aviva la esperança en el cor.

* * *

Un om mai es enganyat, sinó que s'enganya a sí mateix.

* * *

Si sabessem posar-nos en el lloc d'un altre, s'esvairia desseguida el rezel o l'odi que li tenim: i si sabessem posar a un altre en el lloc nostre ens minvaria molt la vanitat i l'orgull.

* * *

El pensament i l'acció podem comparar-los a Raquel i Lia: que l'una era més graciosa, però l'altra més feconda.

* * *

Si's pogués anar arreconant el temps perdut com qui arrecona diners, això fóra una certa excusa de la ociositat de molta gent; però no més fins a cert punt, perquè fóra com una casa on se viu del capital sense cuidar-se de posar-lo a guany.

* * *

Val més fer la cosa més insignificant del món, que estar mitja ora sense fer res.

* * *

Entre les moltes necetats de les escoles cap me sembla tant ridícula com la discussió sobre l'autenticitat de les obres antigues: perquè ¿què es l'important, l'obra o l'autor? o què se'ns endona l'autor quan tenim al davant l'obra d'un esprit sia de qui vulla? ¿Qui es capaç de sostenir que tenim un tal Omer o un tal Virgili al davant quan llegim les obres que se'ls atribueixen? Tenim aquell que les féu, i el demás ¿què

importa? Aquells qui s'entretenen en discorre llargament sobre coses tant insustancials me fan l'efecte d'una senyora molt guapa que'm preguntava graciosíssimament qui avia sigut l'autor de les obres de Shakespeare.

* * *

El valor i la modestia són les dues virtuts que no enganyen: perquè l'ipocresia no pot fingir-les.

* * *

La poesia no es art ni ciencia. Art i ciencia s'obtenen amb el pensament, i la poesia no: perquè es inspiració. Quan l'ànima comença a agitar-se la poesia ja i es. No se n'auria de dir art ni ciencia: se n'auria de dir: geni.

* * *

Els autors més moderns i més originals no'n són pas per la novetat de les coses que'ns diuen,

sinó pel poder de repetir-ne tals com si abans mai aguessen sigut dites.

* * *

La més bella prova d'originalitat està en saber desplegar una idea adquirida tant fecondament que ningú més agués sigut capaç de descobrir-hi tot allò que hi avia a dintre.

* * *

Res hi ha que's reproduexi exactament igual. Això sembla contradit per l'imatge reproduïda dintre del mirall; però ben considerat el mirall mateix retorna la imatge invertida de dreta a esquerra; això mateix passa amb tota consideració sobre nosaltres mateixos.

* * *

La perfecció es la mesura del cel: la voluntat de perfecció es la de l'ome.

* * *

L'ome es no sols l'innat sinó també l'adquirít.

* * *

Els sentits no enganyen; el judici, enganya.

* * *

Keppler deia: «El meu desig suprem es: aquest Déu que trobo per tot arreu a l'exterior, sentir-mel igualment dintre meu.» Aquell gran ome no s'adonava que justament quan deia això, el diví de dintre d'ell se trobava en la més justa relació possible amb el diví de l'univers.

* * *

L'ome actiu ha d'atendre sols a allò que'l moment demana, i així avençarà sempre sense perdre temps. Aquest es l'avantatge que tenen les dones que 'u saben entendre.

* * *

Les llanties taquen d'oli; els ciris fan cremell;
sols les llums del cel brillen pures i sens màcula.

* * *

Hi ha omes que posen els seus coneixements
en el lloc del coneixement.

* * *

Classic es allò que es sà, romantic allò que
es malaltic.

* * *

Ovidi es classic fins en el desterro: perquè
cerca la causa en la seva desgracia no en sí mateix,
sinó en el seu allunyament de Roma.

* * *

Les mateixes contradiccions ha de sofrir
allò que es racional que allò que es irracional.

* * *

No hem de treballar en vista de l'actual, perquè canvia a cada moment, sinó en vista del passat i el futur: del passat, per reconeixen el merit, del futur per augmentar-ne el valor. No obstant, cadascú deu preguntar-se quin es el seu medi propi per influir en el seu temps.

* * *

I ningú's pensi aver sigut esperat pel món com un Messies.

* * *

El moment actual es com el public; se l'ha de saber enganyar de modo que's pensi que un treballa per ell perquè ens deixi fer la nostra obra secreta que després ha d'admirar la posteritat.

* * *

El caracter igualment en les coses grans que

en les petites consisteix en saber donar una solida conseqüència an allò de que un se sent capaç.

Es una pregunta molt ardua la de si tal nació podrà arribar a plenitud: si en ella tots els omes nasquessen i visquessen sempre a l'edat de trenta anys, podria afirmar-se que aquella nació arribarà a plenitud. Però el cas es que els jovenets són sempre i per tot massa atrevits, i els vells massa apocats: i l'ome realment madur treballa oprimint entre els uns i els altres i li cal l'art raríssim d'ajudar a aquests i fer-se ajudar d'aquells.

Un contradictor creu que 'ns contradiu quan no fa més que repetir la seva opinió sense atendre per res a la nostra.

El public vol esser tractat com les dames:

que no se'ls ha de dir sinó allò que ja tenen ganes de sentir.

* * *

Hi ha molta gent que's pensa entendre tot allò que aprèn.

* * *

A cada temps de l'ome i correspon una certa filosofia. L'infant se mostra realista, perquè està tant convençut de la existencia de les pomes i les pères com de la seva propria. El jove tempestejat per internes passions se fixa en sí mateix i's torna idealista. En canvi l'ome fet té tots els motius per tornar-se esceptic, per dubtar si'l medi que ha adoptat pel fi que es proposa es el bon medi: abans de l'acció ja la seva raó ha de rebre tots els motius de l'acció mateixa si no vol deixar-se enganyar per una elecció errada. Més el vell se troba desseguida dintre del misticisme perquè veu fins a quin punt les coses depenen de l'atzar; i com s'esdevé allò que més semblava fòra de raó; i allò més raonable com falla; i com el bé i el mal vé-

nen inesperats igualment: que allò que es, era ja: així la extrema vellesa descansa en aquell que igualment era que es i que serà.

* * *

Al vell ja no li escau seguir les modes ni en el modo de vestir ni en el modo de pensar: però cal donar-se ben bé compte d'on un se troba i on van els altres.

* * *

L'acord musical que se'n diu Menor es l'armonia del desig. Tot desig que tira enfora cap al lluny però que's circumscriu melòdicament, produeix el to menor.

* * *

Hi ha una tradició que diu que Dedalus, el primer artista plàstic, tingué gran enveja de la invenció del torn del terrisser. Aquesta enveja segurament no féu cap a res, però potser aquell

gran ome presentí quant funesta la tecnica avia d'esser per l'art.

Quan un estima, el dever es no més que allò que un se mana a sí mateix. (Vida de Sant Agustí: «Estima i fes el que vulguis».)

Un filòsof il·lustre digué que l'arquitectura era una musica petrificada; i se li criticà molt. Nosaltres creiem que no's pot insistir millor en aquest bell pensament que dient que l'arquitectura es una musica que s'ha tornat muda. I sinó penseu en Orfeu quan li fou donat un gran desert de pedra, i ell acomodant-s'hi saviament, al so vivificador de la lira, se féu neixre a l'entorn una gran plaça. Les pedres fortament dominades desseguida pels sons poderosament encisadors degueren arrencar-se del informe macís que les unia, començaren a moure-s en entusiasme i anaren acoblant-se artísticament i ordenant-se deguda-

ment en ritmiques fileres i alçant-se en murs proporcionats; i els carrers anaren allargant-se. Els sons expiren, però en resta l'armonia.

Els ciutadans d'una ciutat així van i vénen en una eterna melodia, el llur esperit no pot mai decaure ni la llur activitat adormir-se, perquè senten aquella harmonia creadora pels ulls, en compte de per les orelles, i en tot dia viuen en un estat ideal. Sense reflexió, sense preguntar perquè, participen del més alt sentit moral i religiós. Quan un passeja per Sant Pere de Roma sent quelcom de semblant.

I a l'entrar en una ciutat mal edificada, en la qual les cases s'han apinyat a l'atzar sense solta, els ciutadans viuen en un estat de confusió selvatge sense saber perquè; i al foraster que entra li sembla sentir un soroll d'esquellots i trompes destrepades, i a cada punt se li representen dances d'òssos i salts de micos.

* * *

Si cerqueu bé, tot ho trobareu dins vosaltres mateixos, i tindreu el gran plaer de que a fòra i

agi una natura que diu *amén* a tot allò que dintre vostre avieu trobat.

* * *

Allò que en la obra d'art encanta al profà com natural no vé de la natura exterior, sinó de la natura interior, es dir, de l'umà de l'artista.

* * *

No coneixem el món sinó per la seva relació amb l'ome; i no volem altre art sinó aquell que expressa aquesta relació.

* * *

Rembrandt deia: «No acosteu el nas an els meus quadros, que la olor dels colors es molt malsana.»

* * *

El *dilettante*, quan ja ha fet tot el seu possible, acostuma a dir per disculpa, que 'l seu treball en-

cara no es acabat. I es clar que mai pot dir-lo acabat, perquè propiament mai l'ha començat. En canvi 'l mestre amb uns quants cops ja dona l'obra per acabada; i en efecte, avent-li reeixit o no, l'obra es completa.

* * *

Per l'art veritable no'i ha escola preparatoria, no més hi ha preparació, i la millor es la més unil col·laboració de l'infim deixeble en el treball del mestre. Dels nois que preparen els colors n'han sortit els pintors més excelents.

* * *

Tot allò que viu se forma una atmosfera entorn.

* * *

El jove artista que'ls dies de festa s'acostuma a barrejar-se en la dansa de la gent del poble, en reté desseguida la naturalitat del moment i no li costarà gens de vestir les noies amb

la tunica de les nimfes i de trasfigurar els minyons en faunes. I avent sentit bé el natural i sabent comunicar a les figures un port noble i desembraçat ningú comprèn d'on li ha vingut la obra i qualsevol juraria que l'ha presa de l'antic.

* * *

S'ha dit que més ens estimem confessar les nostres errades i culpes morals que no pas les científiques. Això es perquè la consciència moral sol ésser més umil que no pas la raó: i així com aquella fins arriba a complaure-s en avergonyir-se, aquesta no pot sofrir veure-s sotmesa a la contradicció.

* * *

L'Academia de Petersburg oferí un premi al millor treball sobre un tema determinat, i ningú acudí al concurs. Ara auria de doblar el premi i oferir-lo pel següent tema: «Perquè ningú acudí al concurs pel tema primer donat i perquè ningú pogué tractar-lo». Aquell qui expliqués bé això s'auria ben guanyat ambdós premis.

Quan allò que ja sabem ho trobem esposat amb un nou metode o simplement en una llengua estrangera se'ns torna singularment i com de nou interessant.

L'ome en tant que pot servir-se de la sanitat dels seus sentits, es en sí mateix el millor i més segur instrument de física: i a la moderna ciencia li ha sigut funest el separar en cert modo els experiments de l'ome, i l'estudiar la natura a través d'instruments artificials.

Voler treure d'un experiment una conclusió definitiva es demanar-li massa. Al principi la electricitat sols semblava obtenir-se de la frotació; i ara'ns dóna manifestacions molt més importants pel simple contacte.

* * *

Per comprendre que'l cel es blau per tot arreu no cal donar la volta al món.

* * *

Les ipotesis són cançons de bressol amb que els mestres aconsolen els deixebles. L'estudiós fidel i reflexiu aprèn a coneixe millor cada dia la seva limitació, perquè veu que quant més s'axampla 'l camp de les coses conegudes, més problemes van alçant-se en l'oritzó.

* * *

Els alemanys (i no sols els alemanys) tenen el do de fer les ciències inaccessibles.

* * *

Els inglesos són mestres en aprofitar-se desseguida d'un descobriment i dur-lo a un nou fet i

nova invenció consegüent. Per això ens passen per tot al davant.

* * *

El pensador de mena té una meravellosa abilitat en posar una fantasia allà ont un problema resta irresolt; la veritat ben aclarida, ell no's pot despendre més de aquella fantasia que'i posà.

* * *

En les meves consideracions de la natura, tant en gran com en petit, me poso continuament aquesta pregunta: « ¿Ets tu o es l'objecte qui ara parla? »

* * *

Allò que un om sab, en rigor, no'u sab més que per sí mateix. Si parlo amb un altre d'allò que jo crec saber, immediatament veig que ell se pensa saber-ho millor que jo, i aig de tornar a tancar-me en mi mateix amb allò que jo sabia.

* * *

Res hi ha més repugnant que això que se'n diu una majoria: perquè 's compon d'uns quants capitosts de força, dels pillets que 'i cerquen llurs conveniencies, dels febles que s'hi deixen assimilar i de la massa que va seguint sense saber poc ni molt de que's tracta.

* * *

El matematic no es un perfecte matematic sinó en quant es també un ome perfecte, en quant posseeix el sentit de la bellesa de la veritat; perquè ans que tot li cal una actuació solida, transparent, clara, pura, delicada, fins elegant. En una paraula, s'ha d'assemblar a La Grange.

* * *

La matematica, com la dialectica, es un orguen del més alt sentit interior: però en el seu exercici es un art igual al de la eloqüencia; perquè per un i altre es tot qüestió de forma, essent-

los indiferent el contingut. A la matematica li es igual comptar penics o guinees, com a la retorica li es igual defensar la veritat o la mentida. Tot depèn del modo d'esser de l'ome que les practica: així un bon advocat defensant una causa justa, i un subtil matematic tractant el moiment dels astres, són tant excelsos l'un com l'altre.

*

* * *

Un malastre escampat per tot el cos de la ciencia es voler explicar el senzill pel complicat, el facil pel dificil.

* * *

Per deseixir-se de la estremada complicació, fragmentarisme i confusió de les modernes ciencias naturals i cercar salvament en la simplicitat, cal posar-se sempre al davant aquesta pregunta: «¿Com consideraria avui Plató la natura si la veiés desplegar-se de la seva unitat fonamental amb la gran varietat amb que se'ns presenta a nosaltres?»

* * *

La natura llealment interrogada respon netament *si* o *no*; posada en la tortura emmudeix.

* * *

El segle divuit s'alaba d'aver-se donat principalment al analisi: al segle dinou li resta la tasca de descobrir les falses síntesis imperants i tornar-ne a analizar el contingut.

* * *

An els omes els sab greu que la veritat sia una cosa tant senzilla; més aurien de pensar que ja'ls deixa prou feina en aplicar-la practicament a la llur utilitat.

* * *

Una escola (o sistema) es com un ome que's passa cent anys enraonant tot sol, i's complau

excessivament en donar-se la raó per poca que'n tinga.

* * *

Pinteu dos bastons l'un de roig, l'altre de blau, fiqueu-los tots dos drets en l'aigua, i tant torçat vos apareixerà l'un com l'altre. Totom pot veure aquest facil experiment amb els ulls del cos; qui'l sapiga mirar amb els ulls de l'esperit, se sentirà desseguida deslliurat del pes de milers d'errors que ha trobat escrits.

* * *

Una veritat insuficient que va durant, en compte d'arribar a una plena claredat esclata de sobte en un error enlluernador que satisfà a la gent: així són enganyats els segles.

* * *

Un fenomen, un experiment per sí sol no pot demostrar res, perquè es sols un anell de tota una cadena de fets. Aquell que tingués amagat en

les mans un collaret de perles ensenyant-ne sols la més bella amb la pretenció de fer-nos creure que totes les altres són iguals, difícilment conseguiria que li compressem el collaret.

* * *

En la llei de l'objecte hi ha quelcom desconegut que correspon a quelcom desconegut en la llei del subjecte.

* * *

Vivent es allò que té la capacitat d'acomodar-se amb les més variades condicions de les influències externes sense perdre una certa i distinta independència dominadora.

* * *

Tensió es aquell estat d'aparent indiferència d'un ésser dotat d'energia en plena disposició de manifestar-se, diferenciar-se, polarisar-se.

* * *

El color blau es alcalí al tast, el taronjat es acid. Totes les manifestacions d'una essencia estan emparentades.

* * *

Tot es més senzill del que un om pot pensar, i més complicat del que un om pot comprendre.

* * *

Els veritables obscurantistes són aquells que de les llums de colors ne componen la llum blanca fonamental.

* * *

L'istoriador no pot donar la certesa de tot; no 'i té cap obligació. Els matematics mateixos no'ns han pas sabut explicar perquè la cometa de 1770, que avia de tornar a la nostra vista al cap de cinc o d'onze anys no va tornar en dits temps ni ha tornat a compareixe més.

* * *

De cent cavalls grisos no se'n arriba a fer un sol cavall blanc.

* * *

Els matematics són una mena de francesos: un om els parla, ells ho tradueixen al llur llenguatge, i desseguida resulta tot un altra cosa.

* * *

Ben mirat cada dia comença una nova epoca.

* * *

Aquell que sab declarar la limitació del seu coneixement es el que més prop n'està de la plenitut.

* * *

La més bella metempsicosi es veure-s re-neixe en altres.

¿Què hi fa que minvi la memoria si un om conserva un bon judici per cada moment?

Els que combaten una causa rica d'espiritualitat es com si donessen cops de martell a una brasa: ne fan saltar guspises que van a calar foc allí on mai auria arribat.

L'ome no fóra la cosa mellor de la terra si no fos massa bo per ella.

Allò que ja fa molt temps que es trobat sembla enterrar-se per esser de nou descobert; ¡quina feina tingué Tyko-Brae en descobrir la regularitat de les cometes, cosa que ja Seneca avia endevinat segles feia.

* * *

Cap nació se pot guanyar un bon judici en el món fins que sab judicar-se a sí mateixa. Però an aquesta altura se triga molt d'arribar-hi.

* * *

Solem anomenar mestres aquells dels quals aprenem quelcom; però no tots mereixen aquest nom.

* * *

Pel moliner no'i ha més blat que'l que mol el seu molí.

* * *

Els indis del desert fan un gran jurament de no menjar mai peix.

* * *

La veritat es una antorxa terrible: tots problem d'acostar-nos-hi però parpallejant i amb una gran por de cremar-nos.

N'hi ha molts que no més perquè tenen llengua ja's pensen poder parlar del llenguatge.

L'actiu es sempre inconscient; sols el contemplatiu es conscient.

Els ditxosos creuen que'ls malaurats han de caure davant d'ells en una bella actitud, com els gladiadors davant del poble romà. Per què?

Hi ha moltes persones a les quals vull bé, i encara voldria poder voler-les millor.

Preguntaven a Tymon quina instrucció calia

donar als fills. I ell responia: «—Instruiu-los en quelcom que mai puguen arribar a comprendre del tot.

* * *

Així com girem instintivament els ulls vers un rellotge ja espatllat com si encara corrés, així mateix solem mirar la cara d'una dona que'ns fou aimada com si encara l'estimessim.

* * *

El ritme té quelcom de magic que'ns fa creure que 'l sublim ens pertany.

* * *

Diu Hamann que la claretat consisteix en una encertada distribució de llum i ombra. Penseu-ho bé.

15-43

OBRES DE VENDA

EN LA

LLIBRERIA «L'AVENÇ»

DE JACINTO VERDAGUER

	Ftes.
Jesús de Nazareth	1
Flors del Calvari	3
La Mellor Corona	3
En paper de fil.	6
Corpus Christi	1'50
En paper de fil.	3
Eucaristiques	5
En paper de fil.	10
Rondalles	3
En paper de fil.	6
Discursos	2
En paper de fil.	4
Al Cel	2
Viatges	0'50
Excursions	0'50
Flors de Maria	0'50
Dietari d'un pelegrí a Terra Santa	0'50
Prosa florida	0'50
Folk-lore	1
En paper de fil.	2
Cantic dels Cantics, precedit d'Els Jardins de Salomó	1
En paper de fil.	2
Colom, seguit de Tenerife	1
En paper de fil.	2
Perles del «Libre d'Amic e d'Amat», den Ramon Lull	1
En paper de fil.	2

CANÇONS CATALANES

HARMONISADES PER

ENRIC MORERA

POPULARS

	<u>Ptes.</u>
Els Segadors.	0'50
Plany.	0'50
El Compte Arnau.	0'50
La Mala nova.	0'50
El Rossinyol	0'50
Sant Ramon.	0'50
Montanyes de Canigó	0'50

Les set cançons, en un volum enquadernat.

5 pessetes

ORIGINALS

Marinesca	1'50
La Nostra nau.	1'50

Collecció de Prosistes Catalans

VOLUMS PUBLICATS

	<u>Ptes.</u>
Desil·lusió , novela, per J. Massó Torrens (dos volums)	4
Quan se fa nosa , novela per J. Pous Pagès (dos volums)	4
Discursos de Jacinto Verdaguer.	2
En paper de fil.	4
Ei Futurisme , per Gabriel Alomar	1

EMILI RIERA

Guia Pràctic de la Filatura del Cotó

Aplec dels problemes resolts que més sovint se presenten en el curs de la fabricació de filats de cotó, taules pràctiques, vocabulari dels termes més usats, &, &.

7 pessetes